

AJAN TUOKSINASSA

Aika kultaa muistot, kuuluu vanha sanalasku. Ajan tuoksinassa on juttu sarja, jossa tulen käsittelemään LAY:n aikoja ennen ja nyt. Näin uudella vuosituhannella eletessä lienee ihan mukavaakin muistella menneitä...

Valitettavasti olen suuren osan tiedoista joutunut poimimaan mm. vuosikertomuksista, joten ihan täsmällistä tietoa en kaikista kenties olennaisista seikoista saa, mutta kertaillaan nyt kuitenkin edes jollain lailla. Ja sanahan on vapaa, eli jos joltakulta löytyy enemmän "täsmätietoa", niin ei kun postia yhdistykselle!

LAY aloitti siis toimintansa vuonna 1976, perustamiskokous päivättiin 13.4. Jäsenmaksuksi asetettiin 10 mk ja jäsenmäärä ensimmäisenä vuonna kipusi 40 jäseneen. Ensimmäisenä puheenjohtajana toimi (nyt jo edesmennyt) Taru Henriksson, Tauno Arolan hoitaessa sihteerin töitä. Rahoista piti huolta Atte Puranen. Huvittelija-asiantuntijat värvättiin huvitoimikuntaan. Ensimmäisestä huvitoimikunnasta löytyy suurelta osin hallituksessa toimivien henkilöiden puolisoita. Hallituksen ja huvitoimikunnan kokoonpanot ovat vaihdelleet sen verran tiuhaan tahtiin, etten tässä ala niitä ruotia sen kummemmin. Mainittakoon kuitenkin muutamia seikkoja.

Puheenjohtajia meillä on ollut 9 eri miestä ja nyt itse kymmenentenä puheenjohtajana ja ensimmäisenä PJ-naisena yhdistyksessämme yritän jatkaa miesten ansiokasta työsarkaa. Niinpä niin, kaikki jotka tuntevat meikäläisen ajatusmaailman paremmin, ihmettelevät varmasti, että mainitsen miesten tehneen edes jotain ansiokasta. Mutta todellakin, näin on tässä yhdistyksessä päässyt käymään, miehetkin ovat saaneet aikaan jotakin, itse asiassa hyvinkin paljon!

Pitkän ajan yhdistyksen hallituksessa on toiminut (nyt hommista jo luopunut) Raimo Kiukas (Raikku), joka ansiokkaasti on hoitanut niin puheenjohtajan kuin myös rahastonhoitajan tehtäviä. Aikanaan Raikku hoiti niinikään SuoLan (Suomen LA-Yhdistysten Liiton) hommissa Lahden edustusta kuten myös muita tehtäviä.

Huvitoimikunnan kokoonpanoa muutettiin 1997 sen verran, että varsinainen toimikunta väistyi ja huvitoimikunnan hommat siirrettiin suurelta osin hallituksen tehtäviksi. Hommaan nimettiin vastuuhenkilö – huvikoordinaattori – joka sitten yhdessä hallituksen kanssa toimi huvitusten ideanikkarina ja toteuttajana. Puuhassa on tuosta asti toiminut ja toimii edelleen, Karri Tikka eli Kapa.

Tilintarkastajat ovat niinikään vaihtuneet meillä melko usein. Aiemmista tehtävässä toimineista kauimmin mukana pysyttelivät Kyösti Smätt, Juhani Hilkemaa ja Kosti Ström. Kaikkein pisimpään on jaksanut yhdistyksen tilejä tutkiskella Viljo Tervala (PTL). Hatunnosto siis myös hänelle, vuodesta 1993 asti hommassa toimineelle.

Jäsenmäärä yhdistyksessämme on vaihdellut vuosittain. Milloin suurempaan ja milloin pienempään suuntaan. Perustamisvuonna jäsenmäärä oli siis 40 ja seuraavana vuonna harrastajia yhdistyksessä oli jo yli sata. Täytyy kuitenkin muistaa, että tuolloin LA:n käyttö oli luvanvaraista ja LAY:n toimintaankin jäseneksi hyväksyttiin vain sellaisia, joilla oli voimassa oleva LA-lupa. Vuoden 1989 alusta LA:ta on saanut käyttää ilman virallista lupaa – siis koneiden luvanvaraisuus poistui ja kenties sen myötä LAY:n jäsenmääräkin kasvoi. Esimerkiksi vuonna 1991 jäseniä oli yli 300, vaikka jäsenmaksu olikin vuosien varrella noussut jo 50 mk:n! Noista huippuvuosista on pikkuhiljaa tultu rajusti alaspäin; nykyinen jäsenmäärä on vajaat 50, vaikka jäsenmaksu on pysynyt tuossa 50 mk:ssa/vuosi (nykyään 10 euroa/vuosi).

Kunniapuheenjohtajia meillä on nykyisin. Keijo Suhonen (Metro), joka on tehnyt ansiokasta työtä niin Lahden LA-yhdistyksessä (mm. puheenjohtajana) kuin myös SuoLassa. Jälkimmäisessä Suhonen on niinikään toiminut puheenjohtajana ja oli myös aktiivisesti mukana SuoLaa perustettaessa.

Vuonna 1980 Lahden LA-yhdistys sai ensimmäisen oman kokoustilan, Paavolan lastentalon kerhohuoneelta. Tuolloin kokoonnuttiin kerran tai pari kuussa. Vuonna 1984 saatiin oma kerhotila Keijupuistossa, jossa yhdistys toimikin pitkän aikaa. Tuossa välissä oli niinkään yhdistyksestämme tehty "virallinen" siis rekisteröity yhdistys, jonka ansiosta saimme liittää nimeämme perään lyhenteen ry (rymytään yhdessä..??). Yhdistyksemme rekisteröitiin vuonna 1982; rekisteröinti on hyväksytty päivämäärällä 23.12.1982.

Elokuussa 1989 yhdistys muutti uusiin tiloihin Pirttiharjuun. Juuri noissa tiloissa kävimme (Poro 1 ja Poro 2) ensimmäistä kertaa LA-porukkaa tapaamassa. Siinä vaiheessa alkoi kaveripiirikin vaihtua melkoisen paljon LA-painotteiseksi.

Vuonna 1993 Lahden Kaupungin Nuorisotoimi joutui säästövasaran alle ja LAY:n kerhotila vaihtui Nuorisotoimelta toisiin käsiin. Näin tuli LA-yhdistyksellä eteen muutto takaisin Keijupuistoon. No, saatiinpa sentään hetken rauha! Vuonna 1998 nimittäin säästövasara heilui taas ja keväällä LA-yhdistys jäi kokonaan ilman kerhotilaa. Niin, vapaita tilojahan kyllä löytyisi, mutta yhdistyksen nykyisellä jäsenmäärällä ei vuokria kattavaa summaa sada riittävästi kasaan. Syksystä 1998 aina lokakuulle 1999 asti porukka kokoontui kerran viikossa Kulmakadun Biljardiklubilla, suurelta osin pelaamisen merkeissä. Klubi sulki ovensa kokonaan lokakuussa 1999.

Peli-ilta oli yhdistyksen jäsenrikkaina aikoina myös sellainen jokaviikkoinen tapahtuma. Illat aloitettiin 1980-luvun puolivälissä Mukkulan ylä-asteella ja siellä oli pelien lisäksi myös saunomista pelin tuoksinassa syntyneen hien huuhtomista varten. Ja rentouttaahan se löylyttely myös niitä kipeitä lihaksia...

Peli-illoissa huhkittiin joko lentopallon merkeissä tai sitten juostiin mailan kanssa sulkapallon perässä. Syksyllä 1991 peli-ilta vaihdettiin Kärpäsen koululle, jossa pelaajat viihtyivät useita vuosia. Jäsenmäärän väheneminen näkyi kuitenkin peli-iltojen kävijämäärissä ja vuonna 1996 kyseinen tapahtuma lopetettiin viimein kokonaan kävijöiden puutteen vuoksi.

Huvitoimikunta on vuosien varrella toiminut useastikin todella aktiivisesti; tapahtumia on riittänyt niin "äidille kuin tyttärellekin".

Heti yhdistyksen perustamisvuotena järjestettiin saunailta, vappurieha, syysrieha ja pikkujoulut. Niinkään tutustumisreissuja tehtiin, ainakin Oululaisen leipomo ja OTK:n makkarat tehdas saivat nauttia LA-väen seurasta. Teemailtoja pidettiin ainakin LA-käyttökoulutuspäivän verran, ja tuolloin tapahtuma järjestettiin Tapanilassa.

Tästä hyvästä alusta jatkettiin seuraavana vuonna, ja suosiota saavutti eniten Joutmajalla järjestetty syysrieha.

70-luvun lopulla huvitoimikunta oli hyvinkin toimielias; toimintakertomuksista löytyy laskiaisriehea, syysriehea ja pikkujouluja - näin suurimmat tapahtumat mainitakseni.

80-luvulle siirryttäessä syysrieha Joutmajalla alkoi olla jo perinne. Vasta vuodelta 1987 löysin maininnan syysriehan vietosta muualla kuin Joutmajalla - tuolloin se vietettiin Myllysaarella Ravintola Kommodorissa. Itse asiassa kyseiseltä vuodelta löysin viimeisen merkinnän yleensäkin vietetyistä syysriehoista, tuon jälkeen niitä ei liene vietetty (?) - onkohan sitten syksyyn siirtynyt Naumin leiri korvannut syysriehan. Olisikohan aika napata uudelleen kehiin jonkinlainen syyskauden aloitus-rieha ...?

Pikkujouluja alettiin niinkään 80-luvulla viettää Hennalassa Toimiupseerikerholla - lienee ollut melko turvallista pikkujoulujen viettoa, kun liuta sotilaita oleili samojen aitojen sisäpuolella ... Tai ainakin sotilaksi "opettelevia" armeijan miehiä - siihen aikaanhan armeijassa tosiaan oli vain miehiä, ei oltu vielä sallittu naisten asepalvelusta. Omasta mielestäni sitä tosin ei tarvitsisi sallia vieläkään - huolimatta muista mielipiteistäni (naiset osaavat kyllä näitä miehisiäkin hommia), en ole vieläkään oppinut ymmärtämään niitä naiseläjiä jotka hakevat jonkinlaista arvonantoa itselleen armeijan kautta ... (Tämähän on silti vain oma mielipiteeni, josta ei pidä kenenkään naisen, sen paremmin kuin miehenkään, loukkaantua - asian hyväksyneet voinevat huomautukseni sivuuttaa huokauksen kera ...)

Niinpä niin, äskeinen ei liittynyt asiaan mitenkään, tulipahan kuitenkin ilmaistua omaa kantaani asioihin. Mutta, jatketaanpa "historian" parissa näin huvittelun tiimoilla.

80-luvun puolivälissä vakiinnutettiin myöskin laskiaisrieha.

Päivällä touhuttiin koko perheen voimin Mukkulan Kartanolla mäkeä laskien ja makkaraa syöden. Usein paikalle oli järjestetty myös oheishjelmaa, kuten esimerkiksi ajelua moottorikelkalla. Iltajuhlaa vietettiin sitten Hennalassa Toimiupseerikerholla tanssin pyörteissä. Viimeisen merkinnän tällaisesta laskiaisriehasta löysin vuodelta 1992 - tuon vuoden jälkeen on kyllä mäkeä käyty laskemassa pariin otteeseen Mukkulassa, mutta iltajuhlaa ei sen sijaan ole järjestetty. Katsotaan siis mitä tulevaisuudessa saadaan tällä(kin) saralla aikaan.

Muutamia (?) kertoja LAY on vierailut eri laivoilla, risteilyn merkeissä tietenkin. 1985 risteiltiin Saimaalla, 1986 Päijänteellä, 1987 Sally Albatrossilla, 1989 M/S Ramonalla, 1993 Viking Cinderellalla ja 1994 St.Patrickilla. Liekö niitä ollut vielä muitakin ...? Olisikohan porukassa vielä innokkaita matkaan lähtijöitä - jos vaikka suuntaisi Ruotsiin matkaavalle laivalle seuraavaksi ! 80-luvulla käytiin niinikään ahkerasti tutustumiskäynneillä. Lahden AHK ja Radiomuseo ovat ainakin mainitsemisen arvoisia. Myös radioamatöörien kerholle tehtiin vierailu, ja KoLan (Kouvolan Seudun LA-yhdistys ry) porukka sai niinikään nauttia Lahden LA-väen viisaasta seurasta ... Teemailtoja 80-luvulla järjestettiin mm. DX-kuuntelusta, LA-vakuutuksista, LA-puhelimen käytöstä ja VaPePasta (Vapaaehtoinen Pelastuspalvelu). Niin, ja vierailihan se KoLan porukkakin meidän kerhoillassa, vuonna 1985.

Kaikkein suurimmaksi tapahtumaksi 80-luvulla nousee kuitenkin yhdistyksen **10-vuotisjuhla**, jota vietettiin 27.9.1986 Ravintola Fellmannissa. Juhlaan osallistui yli sata jäsentä ja kutsuttua; paikallahan nähtiin myös runsas määrä muista LA-yhdistyksistä lähetettyjä edustajia, jotka toivat mukanaan runsaat määrät onnitteluja. Juhlassa yhdistyksemme sai oman lipun (joka on käytössä edelleenkin, ainakin Naumin leirillä syksyisin) ja viirin. Niinikään ensimmäisen hallituksen jäsenet saivat tuolloin omat nimikoidut viirinsä. Niin, onnitteluitahan sateli myös postitse, mm. niiltä yhdistyksiltä jotka eivät saaneet lähetettyä edustajiaan kyseiseen juhlaan.

Siirryttäessä **90-luvulle** yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi, ja paljon nuorta väkeä liittyi yhdistyksen riveihin mukaan. Tämä alkoi pikkuhiljaa näkyä osin myös huvien järjestelyissä, kun porukka hallituksessakin vaihtui "toisin ajatteleviin", saati sitten kun huvitoimikuntaan lisättiin nuorempaa (?) porukkaa.

Ohjelmassa on ollut reissuja - Tiedekeskus Heurekaan, Planet Fun-Funiin (silloin kun se vielä oli olemassa ...), Helsinkiin (tutustuminen Presidentinlinnaan ja Eduskuntataloon) - paljon muitakin toki mahtuu mukaan, ja niitä kaikkia olisikin mahdotonta ruotia tässä jutussa.

Nykypäivänä on tullut jo perinne yhdistyksen järjestämistä kevätkauden päättäjaisistä, joita on vietetty touko-kesäkuun vaihteessa ensin Mukkulan Kartanon saunalla ja nyttemmin Kahvisaaressa Vesisamoilijoiden saunalla. Paikalle on tultu niin omien kuin myös yhdistyksen kustantamien eväiden voimin. Seuraavat päättäjäiset näyttäivät mitä silloin on keksitty ... Tutustumiskäyntejä on yhdistys jaksanut järjestää myös 90-luvulla. On käyty Oululaisella, jäänmurtaja Kontion kyydissä, Mallasjuomalla, Keilahallissa, Ampumarata Kanuunassa ... Ja kaikkein nopeimmat (n.15 henkeä) pääsivät tutustumaan kotiviinien valmistukseen ja myös maistelemaan moisia tuotteita MrMarkkinoiden viini-illassa. Tuosta illasta alkoi muuten meidänkin perheen viiniharrastelu ihan "tosi mielessä" ...

Teema-illat 90-luvulla olivat niinikään IN. On pidetty laite-esittelyjä (Rematec, Bandercom), vakuutusneuvontaa (Palonvara), tietoa LAY:n mukanaolosta ralliviestinnässä - siinä vain osa esittelyjen kirjosta. Niin, ja onpa meille myös "luennoitu" uimahallien turvallisuudesta. Nykyisten koneiden muuttumisten kannalta olisi varmasti hyvä pitää muutama esittely nykypäivinäkin, tosin se vaatisi jo jonkinlaista säännöllistä kokoontumistilaa yhdistykselle.

Niin, ja jonkinlaiseksi teema-illaksi voitaneen lukea myös vuosina 1994 ja 1996 järjestetyt **tikkakisat**, joissa kisattiin neljässä eri kerhoillassa ja paras tulos osallistui kisaan. Kilpamuotona oli High Score (seitsemän heittokierroksen yhteenlaskettu tulos), ja tauluhan oli darts-mallia, ei siis se perinteinen mökkitikka. Voittaja palkittiin kunnian lisäksi kiertopalkinnoksi aiotulla mini-darts-tyylillä - täytynee jossain vaiheessa elvyttää tikkakisa uudelleen, että kiertopalkinto saadaan hyödynnettyä. Niin, vuonna 1994 nimensä palkintoon kirjasi Lahti 3 (Tapani Kekkonen), ja vuonna 1996 allekirjoittanut eli Poro 2/Lahti 25 (Anita Saarinen). Kyllä muuten meidän perheen isäntää (Poro 1) ns. hatutti, kun vaimo kiilasi ohi vain seitsemällä pisteellä ...

90-luvun kohokohta lienee sitten ollut **20-vuotisjuhla**, jota vietimme 26.10.1996 ravintola Fellmannissa, jossa 10 vuotta aiemmin jo juhliittiin. Paikalle kertyi lopulta n. 50 yhdistyksen jäsentä, ja oli mukana myös KoLan edustajat sekä Lahden Kaupungin Nuorisotoimen edustaja. Tilaisuus

aloitettiin viettämällä hiljainen hetki yhdistyksemme ensimmäisen puheenjohtajan, Taru Henrikssonin, muistoksi. Henrikssonin elämänkaari oli päättynyt juuri muutamaa viikkoa 20-vuotis juhlaamme aiemmin. Juhlassa julkistettiin yhdistyksemme 20-vuotis juhlamatrikkeli, joita jaettiin muutamille (7) tahoille jotka ovat tehneet ansioitunutta työtä yhdistyksen hyväksi. Samassa yhteydessä kutsuttiin yhdistyksen kunniapuheenjohtajaksi jo historiikin edellisessä osassa mainittu Keijo Suhonen.

Maittavan aterian lisäksi oli jäsenille varattu muitakin huvitteluja : konjakkipullosta kisattiin lantinheitolla, ja totta kai juhlassa myös tanssahdeltiin. Eikä sovi unohtaa mukavia juttuhetkiä muiden samanhenkisten kanssa ...

Kautta aikojen on yhdistyksessämme vietetty myös ahkerasti **pikkujouluja** - milloin Hennalan Toimiupseerikerholla (kuten jo aiemmin tässä jutussa mainitsin) ja milloin taas ravintola Fellmannissa, nämä paikat ainakin muistuvat mieleen näin äkkiseltään. Ja pikkujoulujen henkeen kuuluu Joulupukin vierailu, hyvän aterian nauttiminen ja kaikenlainen hauskanpito iloisessa porukassa - ja kaikkea tätä on saatukin kokea LA-yhdistyksen omissa pikkujouluissa.

Tällaisissa merkeissä on yhdistyksen piirissä juhlittu; miten uusi vuosituhat alkaa, sen näyttää tulevaisuus. Ainakin tälle vuodelle on suunniteltu mm. pikkujouluja jo vakiintuneiden kevätkauden päättäjien ja Naumin leirin lisäksi, ja ensi vuonna juhliataankin sitten jo yhdistyksen 25-vuotista taivalta. Neljännesvuosisata on kyllä merkittävä virstanpylväs, varsinkin kun yhdistyksemme on tällä hetkellä vanhimpia toiminnassa olevia LA-yhdistyksiä !

NAUMIN LEIRIT

Ensimmäisen merkinnän leireilystä Naumissa löysin **vuodelta 1984**. Aika kauan on siis tämä perinne jatkunut, ja jatkuu edelleen. Parilta ensimmäiseltä vuodelta sen sijaan ei löytynyt juurikaan infoa siitä, mitä kaikkea leirillä on tehty, paljonko oli osanottajia jne. Vuodesta 1985 löytyi vain maininta leirijasta, joka oli 7.-11.8. eli silloin on oltu Naumissa hieman pidempään mitä nykyisin. Vuoden 1986 leirillä (8.-10.8.) oli sitten paljonkin erilaista ohjelmaa. Perjantaina saunottiin, lauantaina heiteltiin mölkkyä, pidettiin kettujahtia (maastosta etsitään radion avulla rasti, eli "kettu", joka antaa signaalia koko ajan. Tunnetaan paremmin nimellä radiosuunnistus) ja luontopolkua, oli teräsmies ja -nais kilpailu, tanssiittiin, heitettiin tikkaa, paistettiin makkaraa ja totta kai myös lauantain aikana saunottiin. Sunnuntaina sitten keskityttiin palkintojen jakoon, näin ohjelmallisesti ajatellen. Varmastihan leirillä on jo tuolloin vietetty erinäistä ohjelmistoon kuulumatonta aikaa hauskanpidon merkeissä ...

Myöskään 80-luvun loppupuolen leireistä ei juurikaan tietoa löydy - vuonna 1987 leiriaika oli 7.-9.8., vuonna 1989 elokuussa, kun taas vuodesta 1988 ei löydy edes leirin ajankohtaa mistään. Tärkeitä papereitako on häviksissä vai eikö niitä vain ole kirjattu ...?

90-luvulle siirryttiin leireilemällä 3.-5.8. vuonna 1990. Myöskään tästä vuodesta ei tietoa löydy ... Vuonna 1991 leiri vietettiin niinikään elokuussa, ja leiriläisiä oli tuolloin noin 80 - melkoinen määrä siis !

Vuonna 1992 olinkin itse ensimmäistä kertaa mukana, ja jotain on jäänyt mielen pohjalle muistiinkin - ihme kyllä. No, tämä vuosi ei kyllä ollut meidän perheellä kovinkaan "märkää" leireilemistä, kun ei ollut juurikaan noita omia nestemäisiä mukana. Kiitos siis kaikille jotka tuolloin virovokkeita meidänkin poppoolle tarjosivat !

Niin, tuona vuonna leiriä vietettiin 14.-16.8. eli juuri ennen koulujen alkua. Meitä leiriläisiä oli paikalla noin 60, ja siinäkin porukassa riitti kyllä säpinää. Täytyykin nostaa hattua tuolloin leiri-emäntinä toimineille, jotka jakoivat laittaa ruokaa kaikille ja varsinkin paistaa sen hirveän kasan lettuja ! Kilpailuja pidettiin viisi erilaista, joiden pisteet sitten laskettiin yhteen ja parhaat palkittiin. Kröhm, itsekin sain tuolloin kunniakirjan kolmannelta sijasta naisten sarjassa ... Mukava muisto joka on muuten tallella vieläkin ! Näiden "tavallisten" kilpailujen lisäksi pidettiin sitten sunnuntaina luontopolku, made by Vesiope. Leirimaksu oli muuten tuona vuonna 10 mk, ja samassahan se on pysynytkin melkoisen kauan - tosin muutoksia on luvassa jo tälle vuodelle.

Ohjelmaa riitti kilpailujen lisäksi muutenkin, niin kuin leirien henkeen kuuluukin. Sauna oli lämpimänä niin perjantaina kuin lauantainakin, ja taisipa sunnuntainkin puolella vielä joku käväistä saunassa ennen kuin leiri hiljeni ja LA-väki suuntasi kotejaan kohti. Illanvietoissa juttua riitti, ja siihen aikaan vielä tanssahdeltiinkin melkoisen ahkerasti. Lauantaina käytiin leirikodalla paistamassa makkaraa nuotiolla, eikä sielläkään mitenkään liian hiljaisia oltu, aina joku keksi jotakin ohjelmaa. Sunnuntaina sitten luontopolun lisäksi jaettiin palkinnot ja siivoiltiin paikkoja. Tuosta leiristä alkoi sitten myös meikäläisen rupeama tässä yhdistyksessä - seuraavaksi syyskokouksessa järjesti Ressu yllätyksen ehdottamalla meikäläistä huvitoimikuntaan, ja samassa yhteydessä tulin sitten valituksi myös hallitukseen. Mutta se nyt ei taas kuulu tähän - kaikkea se leireileminen joka tapauksessa aiheuttaa !

Vuonna 1993 jatkettiin samoilla linjoilla kuin edellisenäkin vuonna - leiri pidettiin 13.-15.8. ja leiriläisiä oli noin 60. Ruokana oli muuten tuolloin (kuten edellisenäkin vuonna) hernekeitto ja maukkaat letut hillon kera. Tuolloin touhusin jo itsekkin leirin järjestelijänä, ja kyllähän sitä hommaa näissä aina tuntuu riittävän. Leirin ohjelmaa, ruokia ym. järjestellään jo vuoden alusta lähtien jotta kaikki saataisi onnistumaan kunnolla. Kaipaa homma on sujunutkin ihan mukavasti, ainakin tähän asti ... Ohjelma oli melko lailla saman kaltainen kuin vuonna 1992 - perjantaina saunottiin ja pidettiin hauskaa, lauantaina kilpailtiin, ruokailtiin, käytiin leirikodalla paistelemassa makkaraa, saunottiin ja edelleen pidettiin hauskaa, ja sunnuntaina sitten käytiin luontopolulla ja jaettiin palkintoja.

Tuolla leirillä valittiin myös leirin hymypoika, jonka tittelin oikeutetusti sai silloin vielä melko pieni Anssi Liimatainen. Hymypoika "kruunattiin" hausalla "pierutyynyillä", jota Anssi ihmetteli itse kovasti kun siihen istahti. Kummallista ääntähän se tyyny kieltämättä pitikin, ei sellaiseen kovin moni pieni ihminen ole varmastikaan törmännyt !

Lauantain kilpailulajeina muuten oli ampumajuoksua (älkää vain kysykö, en tosiaan muista miten tämä homma meni), tikanheittoa, saappaan heittoa (ja sen painon sekä tilavuuden arvailua sekä) pallon heittoa. Yllättävän vaikeita lajeja, loppujen lopuksi.

Sen verran tästä leiristä muistan, että kunto oli itselläkin melkoinen lauantaina - jouduin tuolloin olemaan lähes iltpäivään asti poissa paikalta (mummoni hautajaisissa), ja vaikken paikan päällä ollutkaan niin ei todellakaan vointi parantunut yhtään. Ikävää olla muuten hautajaisissa pahassa kankkusessa ... Muistan, kun meikäläisen veli tuli lauantai-aamuna noutamaan minua tuonne tilaisuuteen, niin olin kuulemma sen verran huonovointisen näköinen että tämä kyyditsi meidät suoraan tuttuun publiin "krapulakaljalle". Kokemus sekin, mutta kieltämättä se auttoi joksikin aikaa, selvisin ainakin sieltä tilaisuudesta pois ... Leirille palattua olikin sitten olo jo hiukan parempi, ja pystyi jopa näyttämään iloista naamaa.

Siirrytäänpä jo sitten seuraavaan vuoteen. **Vuonna 1994** leiri järjestettiin hieman aiemmin, 5.-7.8. Tuon vuoden papereita on muuten sitten meikäläiseltä kadoksissa sen verran, etten tarkkoja tietoja löydä, mutta muistelen että tuolloin olisi hieman väkimäärä jo vähentynyt parista edellisestä vuodesta ... Tuolloin leirin ruokana taisi olla viimeistä kertaa (ainakin tähän asti) hernekeitto ja lätyt, näin muistelen. Itse olin tuolloin melko "tukevassa" kunnossa - syntyihän tuo meidän Mika pari kuukautta leirin jälkeen. Joltakulta jäi siis tämä nestemäinen puoli leiristä nauttimatta mutta mukavaa oli silti - ei sitä "miestä väkevämpää" siis todellakaan välttämättä tarvita että olisi hauskaa ! Ohjelma oli kaikkiaan melko lailla samanlaista kuin edellisinä vuosina, kilpailujen määrä vain oli karsittu kolmeen ja näiden kolmen lajin pisteet sitten yhdistettiin kun porukkaa laitettiin "paremmuusjärjestykseen".

Vuonna 1995 leireiltiin taas myöhempään, vasta 18.-20.8. Koulut eivät kuitenkaan tainneet olla vielä alkaneet, taisivat alkaa vasta seuraavana päivänä ... Jälleen ohjelma mukaili samoja kaavoja, tosin sunnuntain luontopolku oli korvattu mörky-ottelulla. Ja ruoka oli tällä kertaa jauheliuhakeittoa, ansiokkaana emäntänä ja keiton valmistajana toimi Simmu. Hänelläkin valitettavasti muut kiireet ovat vieneet ajan LA-harrastukselta nykypäivänä ... Leirin osanottajien määrä oli kutistunut tuolloin jotakuinkin kolmeenkymmeneen, joten pienemmällä joukolla hommaa vietiin eteenpäin. Tuolloiset kilpailulajit ovat joillakin muistoissa vieläkin, sen verran erikoisia (?) ne olivat. Kaikkein kinkkisin taisi olla korkkibiljardi, jossa kruunukorkkeja piti saada peltimukiin biljardikepin avustuksella. Kilahduksestakin sai jo pisteitä, sen verran hankalaa homma kuitenkin oli. Lisäksi arveltiin puunrungon paksuutta ja laiturin pituutta - ja näissäkin tuli isoja heittoja. Ja

vielä heiteltiin frisbeetä isoon muovikoriin - eikä muuten ole tämäkään niin helppoa miltä se kuulostaa ! Näitä erilaisia ja mukavia kilpailulajeja olisikin vielä mukava kehittää leirille - jos nyt ei virallisesti kilpailuksi niin ainakin ihan mukavaksi ajanvietteeksi. Joskus vain päässä lyö tyhjää kun pitäisi jotain ideoita sieltä kaivella, ainakin itselläni ...

Siirrytäänpä kuitenkin seuraavaan vuoteen, eli **vuoteen 1996**. Tuolloin leiri oli taas saatu aiemmalle ajankohdalle eli elokuun alkuun, mutta valitettavasti vain kaksipäiväiseksi. Leirin ajankohta kutistui siis päiviin 3.-4.8. Leirimaksuna edelleen 10 mk, vaikka leiri olikin "tynkä" ... Paikalle menimme lauantaina puolenpäivän aikoihin, ja sunnuntaina sitten saimme jatkaa hieman pidempään kuin tavallisesti - tosin suurin osa porukasta lähti kotia kohti siihen "normaaliin" aikaan, mielessä jo seuraavan päivän työt. Kilpailuja ei pidetty lainkaan, sen sijaan porukalle järjestettiin arpajaiset jossa palkintona nestettä taidelasissa ... Ja taisipa niitä jotain pienempiäkin palkintoja löytyä. Varsinaista ruokailuakaan ei järjestetty, johtuen juuri tuosta myöhään aloitetusta lauantaista. Ruoan sijaan porukka sai napostella pannaria sen minkä napa veti, sitä kun paistettiin melkoiset määrät ... Makkaran paistoa ei toki unohdettu, niitäkin nautittiin iltasella - tosin tässä vaiheessa siirryttiin paistamaan makkarat leirialin takassa pienen osallistujamäärän vuoksi. Näin pienellä porukalla ei kukaan (?) jaksanut lähteä nuotiota rakentamaan kodalle ... Toki leirillä myös saunottiin ja pidettiin hauskaa muutenkin - näinhän Naumissa yleensäkin.

Vuonna 1997 hauskuttelimme taas normaali-pituisella leirillä, ajankohtana 1.-3.8. Vaikkakin nyt vietimme Naumissa jälleen koko viikonlopun, oli osallistujamäärä silti vähäinen - näytti siltä että henkilömäärä leireillä vakiintuisi pariinkymmeneen. Ruokapuolta tämä tosin helpottaa - emännän on helpompi valmistaa vaikkapa pihvejä jos siltä tuntuu, kun porukkaa ei ole paljoa ... Tällä kertaa nautimme kuitenkin makaronilaatikkoa ja jälkkäriksi saimme pannaria. Kilpailuja oli kaikkiaan neljä erilaista, kaikki toteutettiin kuitenkin yhtenä kilpailuhetkenä ja niin jäi jälleen enemmän aikaa vapaalle seurustelulle. Nämä Naumin "aikataulut" ja tapahtumat ovatkin jo melko lailla vakiintuneet : saunomista perjantaina ja lauantaina, ruokailu ja päiväkahvit lauantaina, makkaranpaistoa, kilpailuja joko virallisesti tai epävirallisesti, iloista hauskanpitoa samanhenkisten tovereiden kanssa. Niinikään vakiintuneeksi käytännöksi näyttää nousseen myöskin mölkyn heitto ja petanquen pelaaminen. Ja tämä tanssien poisjääminen selittyy sillä, ettei leirillä ole nykypäivinä nähty kuin muutama naispuolinen osanottaja, eivätkä miehet juurikaan taida lähteä tanssahtelemaan keskenään ...

Niin, ne kilpailulajit. Löysin eräästä jäsenkirjeestä maininnan (kiitos sihteerimme kirjoitus-innon), että kisailimme heittäen korttia ämpäriin, "pyörätellen" korkkeja lattiaa pitkin tietylle maali-alueelle, vieritimme lasikuulia astiaan ja viimeisenä muttei vähäisimpänä vedettiin korttia ja siinä sitten olikin mukautettu pistelasku järjestäjien kieroutuneen mielialan mukaisesti (hehheh). Niinpä pistetilastoissa näkyi myös miinus-pisteitä, kun mustat kortit aiheuttivat miinusta ... Tuolloin muuten saimme leivät Nelolta lahjoituksena (aiempina vuosina niitä on hyvinkin usein saatu Oululaiselta), ja palkintoja tuli lahjoituksen muodossa Kioski Pikkunälkä -nimisestä elintarvikekioskista.

Vuonna 1998 leirimme vietettiin ajalla 31.7.-2.8. Ajankohta oli siinä mielessä hieman huono, että Naumin niukasta huonemäärästä oli yksi pois käytöstä, koska siellä oli vielä emännän tavaroita säilytyksessä. Sopu kuitenkin sijaa antaa, ja saimme huonejärjestelyt kuntoon ilman suurempia kinasteluja. Tosin lauantaina joku valitteli vieruskaverin vielä raskaasti kuorsaavan ja joku myös paranteli oloaan melkein koko lauantain ... Näinhän tällä leirillä muuten käy useinkin, aina JOKU parantelee oloaan pidempäänkin - olkoonkin että homma kulkee perheleirin nimellä ! Kilpailuhetkiä oli jälleen yksi, jossa suoritettiin useampia lajeja - niitä tosin ei taida enää juuri kukaan muistaa ... Itse muistelen ainakin että yhtenä lajina olisi ollut tikanheitto darts-tauluun - mikä ei ollut helppoa koska taulu ei ollut normaalimittaiseen paikkaan asetettuna. Kannattaa muuten kokeilla kuinka helppoa on heittää tarkasti alaviistoon ...

Ilmapistoolikin paukahteli ahkerasti tällä leirillä, niin lasten kuin lastenmielistenkin käsissä. Onneksi sentään tähdättiin elottomaan kohteeseen, eikä keneltäkään lipsahtanut edes omille varpaille ! Ruokaakin saimme, tuttuun tapaan lauantaina, ja tällä kertaa nautimme perunoita lihapullakastikkeen kera. Makkaraa paistettiin jälleen lauantaina, ja jo parin viime vuoden tapaan paistelimme niitä leirialin takassa. Eikä sitä viihteellistikään puolta unohdettu; musiikkia kuunneltiin ja korttia läiskittiin pitkälle yöhön, ja muistanpa että Kapan palkinnoksi saama

perhemallinen neste taidelasissa sai pakastekylmänä kyytiä ... Mahtoikohan palkinnon saaja nauttia itse tuosta pullollisesta lainkaan !?

Näin "vauhdikkaissa" merkeissä siirrytään **vuoteen 1999**. Tuolloin leirin ajankohta oli 6.-8.8. joka oli kyllä ajankohtana ihan hyvä, vaikkakin tällä kertaa käytöstä oli pois kaksi huonetta ... Nimittäin emännän huone oli edelleen lukittuna, ja yksi huone (aiempi toimisto) oli pois kokonaan - sen tilat oli yhdistetty keittiöön jota oli uudistettu niinikään. Keittiöön oli hommattu uusi kylmiö, ja olipa paikalle ilmestynyt jo mikroaaltouunikin. Arvatkaa tuntuiko tyhmältä, kun ei tuota mikroa heti huomannut vaan aloimme lämmittää perheen pienimmälle maitoa vanhaan "vettä kattilaan kuumenemaan" -tyylillä ... Hetken aikaa tosiaan vei huomata keittiön nykyaikaistuneen edes tämän verran ! Sopu sai siis taas avata teitä "omaan" huoneeseen, ja saihan niitä lopulta järjesteltyä sopivaan malliin - onneksi tämä meidän kuskinakin "toiminut" Lahti 10 jaksoi kuunnella yöllistä muksujen mekastusta ja sängystä putoilemisia, niin saimme porukan sopivasti mahtumaan huoneisiin.

Tällä leirillä ei pidetty virallisia kilpailuja, epävirallisia toki järjestettiin ja lanttiakin heitettiin - päämääränä jälleen nestettä ja kuplan sisältävä lasi-astia ...

Lauantaina jälleen aterioitiin, perunoita ja kinkkukastiketta. Jälkkärinä taisi olla kiisseliä ...

Illemmalla paistettiin makkaraa, viskeltiin lanttia ja pidettiin hauskaa. Puhumattakaan sitten perjantai-illasta ... Sauna oli jälleen kuumana lähes koko leirin ajan, ja kyllä siellä tulikin löylyteltyä ! Taisivat ne kaikkein uskaliaimmat käydä uimassakin, veden lämpötila oli "peräti" 18 astetta ...

Meikälaiseltä jäi kyllä uimiset väliin tällä(kin) kertaa !

Tällekin leirille muuten leivät lahjoitti Nelon leipomo, ja kyllä sitä riittikin !

Kirjoitti: Anita Saarinen, Poro 2 / Lahti 25.